

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 03, 2013

Nummer 3, 2013

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ3924](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ4669](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2193](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ4489](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ4474](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ4491](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ4478](#) 19-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2012:BX4269](#) 25-09-2012

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2012:BX5012](#) 25-09-2012

Dezelfde feiten

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBSGR:2012:BY4625](#) 30-11-2012

Uitspraken zonder ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Dezelfde feiten

Dezelfde feiten?

Hetzelfde feit als bedoeld in art. 68 Sr. HR herhaalt relevante overweging uit LJN BM9102. In het onderhavige geval is zowel het verschil in de rechtsgoederen ter bescherming waarvan de onderscheiden delictsomschrijvingen strekken als het verschil in de strafmaxima die op de onderscheiden feiten zijn gesteld, dermate groot dat geen sprake kan zijn van hetzelfde feit in de zin van art. 68 Sr. Het Hof heeft dus terecht geoordeeld dat geen sprake is van een eerdere vrijspraak van 'dezelfde feiten' in de zin van art. 68 Sr.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-09-2012

ECLI: ECLI:NL:HR:2012:BX5012

Zaaknummer: 11/01703

Wetsartikelen: 68 Sr

RECHTSPRAAK

Causaal verband overal op een juwelier

Diefstal met geweld, de dood ten gevolge hebbend. Het hof heeft geoordeeld dat de dood van het slachtoffer redelijkerwijs als gevolg van de gedraging van verdachte aan hem kan worden toegerekend, aangezien het aan het slachtoffer toegebrachte nekletsel niet alleen een onmisbare schakel kan hebben gevormd in de gebeurtenissen die tot de dood van het slachtoffer hebben geleid en dat gevolg, maar ook dat het gevolg met een aanzienlijke mate van waarschijnlijkheid door die gedraging is veroorzaakt. Dit oordeel is toereikend gemotiveerd, in aanmerking genomen dat de gedraging van verdachte naar haar aard geschikt is om dat gevolg teweeg te brengen en bovendien naar ervaringsregels van dien aard is dat zij het vermoeden wettigt dat zij heeft geleid tot het intreden van het gevolg, terwijl het 'lichte hartinfarct' — voor zover dit al niet het gevolg zou zijn van de bewezenverklarde gedraging — als niet meer dan een 'niet uit te sluiten' oorzaak is beoordeeld.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ4491

Zaaknummer: 12/00992

Wetsartikelen: 302 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Verzuim aftrek voorarrest

Zoals de Hoge Raad heeft overwogen in zijn arresten van 11 september 2012, LJN BX0146, LJN BX0132, LJN BX0129 en LIJN BX7004, behoort het verzuim toepassing te geven aan de artikel 27 Sr bedoelde aftrek tot de verzuimen die voor de invoering van artikel 80a RO grondvormden voor vernietiging van de bestreden uitspraak, doch nadien met toepassing van artikel 80a RO - of in voorkomende gevallen met toepassing van artikel 81 lid 1 RO - niet langer tot cassatie nopen. Dat berust erop dat bij vernietiging van de bestreden uitspraak niet voldoende in rechte te respecteren belang bestaat. Het verzuim toepassing te geven aan de wettelijk voorgeschreven aftrek als bedoeld in artikel 27 Sr vormt immers een onmiddellijk kenbare fout die zich voor eenvoudig herstel leent door de rechter(s) die op de zaak heeft/hebben gezeten overeenkomstig hetgeen de HR heeft beslist in zijn arresten van 6 juli 2010 (LJN BJ7243) en 12 juni 2012 (LJN BW1478). Deze wijze van herstel verdient de voorkeur, omdat daardoor ondubbelzinnig duidelijkheid komt te bestaan omtrent de voor tenuitvoerlegging vatbare strafoplegging. Maar ook indien zodanige herstelbeslissing achterwege blijft, bestaat bij vernietiging van de bestreden uitspraak waarin verzuimd is de aftrek van artikel 27 Sr te bevelen onvoldoende in rechte te respecteren belang. Er is in zo een geval immers sprake van een voor een ieder evidente vergissing op grond waarvan die uitspraak verbeterd moet worden gelezen, en wel aldus dat bedoelde aftrek is bevolen. Een redelijk handelend Openbaar Ministerie dat met de tenuitvoerlegging van de strafoplegging is belast kan zich dan ook niet op het standpunt stellen dat de straf zonder die aftrek moet worden tenuitvoergelegd. In het geval het gaat om een taakstraf als bedoeld in artikel 27 lid 1 Sr dient de aftrek te geschieden naar de gebruikelijke maatstaf van twee uren per dag. Indien, zoals in het onderhavige geval, de verdachte naast de taakstraf, is veroordeeld tot een geheel voorwaardelijke gevangenisstraf, dient de tijd die door de veroordeelde is doorgebracht in de in artikel 27 lid 1 Sr bedoelde vrijheidsbenemende situaties in mindering te worden gebracht op de taakstraf.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ4478

Zaaknummer: 11/02625

Wetsartikelen: 27 Sr

RECHTSPRAAK

Begrip bestuurder van een schip

Dood en zwaar lichamelijk letsel door schuld na aanvaring met speedboot.

1. Degene die zich aan boord van een schip bevindt en zonder daartoe strekkende aanwijzingen van de schipper de koers en de snelheid van het schip bepaalt, doet zulks 'zelfstandig' in de zin van artikel 1.03 lid 3 Binnenvaartpolitiereglement (BPR) en is als zodanig verantwoordelijk voor de naleving van het BPR. Nu verdachte het stuur van de speedboot met één hand vasthield, de snelheid van de boot (fors) werd verhoogd door degene die de boot reeds eerder bestuurde, verdachte niet wist of en hoe die ander het stuur (eveneens) vasthield, en de schipper aan niemand aan boord instructies had gegeven met betrekking tot de koers en de snelheid van de boot en in aanmerking genomen dat is bewezenverklaard dat verdachte de feiten tezamen en in vereniging met een ander heeft begaan, kon verdachte worden aangemerkt als bestuurder van de speedboot.

2. Nu verdachte in plaats van aan een ademonderzoek aan een bloedonderzoek is onderworpen en dit bloedonderzoek is aangevangen zonder de verdachte eerst in de gelegenheid te stellen zijn toestemming tot dat onderzoek te geven, zijn de waarborgen waarmee de wetgever dat onderzoek heeft omringd niet nageleefd en mocht het resultaat daarvan niet voor het bewijs worden gebezigd. Artikel 359a Sv is hier niet van toepassing.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ4474

Zaaknummer: 11/00282

Wetsartikelen: 359 Sv, 27 en 28a (oud) scheepvaartverkeerswet en 1.03 lid 3 BPR

RECHTSPRAAK

Betekenisperikelen

De Hoge Raad herhaalt HR 12 maart 2002, LJN AD5163. Het oordeel van het Hof dat de appeldagvaarding op rechtsgeldige wijze is betekend is niet zonder meer begrijpelijk, nu geen afschrift is verzonden naar het adres waarop de appeldagvaarding eerst tevergeefs is aangeboden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2193

Zaaknummer: 11/01749

Wetsartikelen: 588 lid 1 aanhef en onder b sub 3 Sv

RECHTSPRAAK

Schriftelijke volmacht van een advocaat aan een griffiemedewerker om cassatie in te stellen

De Hoge Raad herhaalt HR LJN BJ7810. Voorts herhaalt de Hoge Raad de mogelijkheid om het verzuim te dekken in het geval het gaat om het instellen van hoger beroep uit HR 20 maart 2012, LJN BV6999. Deze reparatiemogelijkheid bestaat niet in cassatie omdat in cassatie geen terechtzitting plaatsvindt waarop de zaak inhoudelijk wordt behandeld en de verdachte wordt gehoord. De Hoge Raad wijst op artikel 452 lid 2 Sv en artikel VI lid 2 van het Procesreglement. In een en ander vindt de HR aanleiding te oordelen dat uit de omstandigheid dat, zoals in casu is gebeurd, namens verdachte een cassatieschriftuur is ingediend door een advocaat die heeft verklaard daartoe door de verdachte bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, moet worden afgeleid dat aan een onvolkomen volmacht bij het instellen van cassatieberoep de wens van verdachte ten grondslag heeft gelegen om (op rechtsgeldige wijze) beroep in cassatie te doen instellen, zodat die onvolkomen volmacht niet behoeft te leiden tot niet-ontvankelijkheid in het cassatieberoep. Niet-naleving van artikel 51 Sv staat aan een geldige behandeling van de zaak buiten afwezigheid van verdachte en zijn raadsman in de weg.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ3924

Zaaknummer: 11/02513

Wetsartikelen: 51 Sv en 454 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Uitdrukkelijk onderbouwd standpunt

Het Hof heeft hetgeen is aangevoerd kennelijk niet opgevat als een uitdrukkelijk onderbouwd standpunt. Dat oordeel getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is niet onbegrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ4489

Zaaknummer: 12/00552

Wetsartikelen: 359 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Er is geen herziening mogelijk van een beschikking van de Voorzitter van het Hof om het hoger beroep buiten behandeling te laten als bedoeld in artikel 410a lid 4 Sv, omdat die beschikking niet is een uitspraak houdende een veroordeling in de zin van artikel 457 lid 1 Sv.

Er is geen herziening mogelijk van een beschikking van de Voorzitter van het Hof om het hoger beroep buiten behandeling te laten als bedoeld in artikel 410a lid 4 Sv, omdat die beschikking niet is een uitspraak houdende een veroordeling in de zin van artikel 457 lid 1 Sv.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ4669

Zaaknummer: 12/01391 H

Wetsartikelen: 410a lid 4 Sv en 457 lid 1 Sv

RECHTSPRAAK

Toereikend bewijs van voorwaardelijk opzet op dood fietser

Verdachte heeft op een zomerse vrijdagavond als bestuurder van een BMW met een snelheid van ongeveer 107 km/u binnen de bebouwde kom in een druk winkelgebied gereden en een verkeersongeval veroorzaakt, waarbij een 43-jarige fietser is aangereden. Het slachtoffer is komen te overlijden. Hij wordt vervolgd ter zake van doodslag subsidiair dood door schuld.

Naar het oordeel van de rechtbank is niet voldoende overtuigend komen vast te staan dat verdachte onder invloed van cannabis verkeerde, zodat de rechtbank anders dan de officier van justitie de strafverzwarende omstandigheid van rijden onder invloed niet bewezen acht. Wel acht de rechtbank wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het slachtoffer opzettelijk van het leven heeft beroofd. Verdachte heeft zich door zijn wijze van rijden willens en wetens blootgesteld aan de aanmerkelijke kans dat zijn handelen de dood van het slachtoffer tot gevolg zou hebben (vgl. HR 17 februari 2004, LJN AN9360, NJ 2004/323). Anders dan de verdediging is de rechtbank van oordeel dat die wijze van rijden reeds toereikend is om van voorwaardelijk opzet op de dood van de kwetsbare medeweggebruiker te kunnen spreken. De rechtbank neemt voor de strafmaat als uitgangspunt de landelijke oriëntatiepunten voor roekeloos rijgedrag, in zijn zwaarste vorm. Deze zwaarste vorm van schuld grenst aan voorwaardelijk opzet in zijn lichtste vorm op de dood van een medeweggebruiker, waarvan in dit geval sprake is.

Er volgt een veroordeling tot gevangenisstraf voor de duur van vier jaar en ontzegging bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen voor vijf jaar met gedeeltelijke toewijzing vordering tot schadevergoeding en verbeurdverklaring auto.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSGR:2012:BY4625

Zaaknummer: 09/900811-12

Wetsartikelen: 6 WVV 1994 en 8 WVV 1994

RECHTSPRAAK

Rapport van de Raad voor de Kinderbescherming als bewijs

De inhoud van een namens de Raad voor de Kinderbescherming op de voet van artikel 494 lid 1 Sv opgesteld 'Rapport raadsonderzoek strafzaken' kan in beginsel niet worden gebruikt voor het bewijs. Echter, indien de opsteller van zo'n rapport als getuige is gehoord en deze heeft geen aanleiding gezien zich op het verschoningsrecht krachtens artikel 219 Sv te beroepen (vgl. HR 20 juni 1968 NJ 1968/332, LJN AC4872). Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de aldus afgelegde verklaring voor het bewijs moet worden uitgesloten. Er is geen sprake van inbreuk op de in artikel 6 EVRM gewaarborgde rechten van de verdediging.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-09-2012

ECLI: ECLI:NL:HR:2012:BX4269

Zaaknummer: 11/01578 J

Wetsartikelen: 494 lid 1 Sv en 219 Sv

RECHTSPRAAK

Overval op woning

Verdachte heeft zich (met zijn mededaders) naar de woning van de slachtoffers begeven en is geruime tijd in die woning aanwezig geweest. De slachtoffers zijn in die woning gekneveld en door het hoofd geschoten, en in die woning is brand gesticht. Voorts volgt uit de gebezigde bewijsvoering dat de verdachte zich ter plaatse heeft schuldig gemaakt aan diefstal van een SIM-kaart. Aldus heeft het hof voldoende duidelijk tot uitdrukking gebracht met het oog op welk 'strafbaar feit' in de zin van artikel 288 Sr het omschreven geweld en de doodslag zijn gepleegd. Dat het hof niet bewezen heeft geacht 'dat er bij de overval ook geld is weggenomen' en dat aldus de opbrengst van de gepleegde diefstal zeer gering is, staat daaraan niet in de weg.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Seksueel binnendringen bij iemand onder de 16 jaar

Aanwijzing 'Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik' van 30 november 2004, Stcr 2005, 17. Het Hof heeft de door de verdediging betrokken stelling dat de voorschriften van de Aanwijzing niet zijn nageleefd kennelijk en niet onbegrijpelijk opgevat als onderdeel van het verweer inzake de betrouwbaarheid van de door de politie opgenomen verklaringen. De verwerping van dat verweer is toereikend gemotiveerd. Het Hof was niet gehouden nader in te gaan op hetgeen de verdediging met betrekking tot het niet naleven van de Aanwijzing heeft gesteld. Conclusie AG: anders.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: